

SQUAT MILADA

- 3.12. 20:00, Promítání: Zeitzeist Addendum
 5.12. V.T.I.P (othercore, Praha)
 Free On (covoshrot crossover, Praha) + JAM session!
 6.12. Underground Theatre (post-hardcore/screamo, Liberec)
 Madame Bovary (emo/screamo, Praha)
 Ema Camelia (emo-core, Kopřivnice)
 #G#P#W#J# (nu-metalcore, Liberec)
 10.12. 20:00, Promítání: Wholetrain
 12.12. Acid/Hardtek/Hardcore party: SDTL a Kometa Famille
 13.12.: spots (anarcho-punk, Odolena Voda), Suricata (hardcore, Rakovník), Švuntkvaně (sranda pop-punk, Praha), Rudá lúza (folk-punk, Jihlava), Jezinka (folk, Praha)
 vstup dobrovolný, benefit na cibulku..
 17.12. 20:00, Promítání: This is what democracy looks like
 19.12 Brak a Alene neutčeš(punk)
 21.12. workshop: DIY sítotisk
 27.12. benefit pro Miladu!
 Arachne (death metal, Tábor)
 Val-muguabala (metalcore, Praha)
 Gloom (hardcore, Praha)

Obnovujeme střední promítání
 Od prosince obnovujeme střední promítání filmů. Začátky jsou vždy v 20:00, Aktuální program najdete i s informacemi na našich stránkách. Na prosinec jsou připravené filmy Zeitzeist Addendum (volné pokračování prvního Zeitzeistu), Wholetrain (nezávislý film o berlínských writerech) a This is what democracy looks like (dokument o protestech proti WTO v Seattlu)

FOOD NOT BOMBS

Praha: varení každou sobotu od 13:00 v KK, rozdávání v 16:00 na Nádraží Holešovice
 Brno: rozdávání každou sobotu v 15:30 v parku pod Janáčkovým divadlem
 Hradec Králové: rozdávání každou první neděli v měsíci od 13:00 v parku u Tesca.
 Zlín: každý sudý pátek na nádraží

**ANTIFA DEMO:
 13.12.2008 Praha**

Antifašistická akce (AFA) se rozhodla reagovat na nedávné pokusy neonacistů o protiromské pogromy na litvínovském sídlišti Janov. Proto svolává na sobotu 13. prosince 2008 do Prahy veřejnou demonstraci pod heslem „Proti rasistickým pogromům, proti sociálnímu vyloučení, za důstojný život pro všechny.“ Demonstrace začne ve 14 hodin na Těšnově nedaleko stanice metra Florenc. Podrobnější informace

demo.antifa.cz

Todle to je poslední číslo v tomto roce, přejeme vám zhnusené vánoce, otrhaného mikuláše a dumpsterskýho silvestra. Kéž by svátky byli bez policejních manévřů. Aby sme v příštím roce obsadily další prázdný baráky a hlavne ať vydržej.

redakce: praha(zavináč)squat.net. Příspěvky jsou výtání Online sme na praha.squat.net nebo na milada.org

Zpravodaj squatterské a anarchoautonomní scény

Znáte tu knížku O statečném Cibulkovi? O tom, co se vydal do světa, aby zkoumal darebáky, a nakonec rozpoutal revoluci? A když ho jeden darebák, rytíř Rajské jablko, zatahal za vlasy, dokázal ho malý Cibulka rozplakat. Škoda jenom, že jde o knížku pro děti...

Když totiž minulý týden ti naši slavní rytíři zákona, kteří "pomáhají a chrání", surově tahali za vlasy trojici squatterů z Cibulky, rozhodně při tom neplakali. Ne. Kopali a tloukli teleskopickými obuškami, ačkoli k tomu právě tito policisté/ky podle zákona nemají oprávnění. A nepřestali, dokud nedorazili podpůrci/kyně a novináři/ky.

A aby toho nebylo málo, zahráli si předtím taky na kovboje. Když totiž squatteré vylezli na střechu (obvyklá taktika při pokusech o vystěhování), padl i varovný výstřel a následovaly výhrůžky. A nešlo o jedinou ukázkou svévole, na počátku listopadu se policejní jednotky objevily i ve squatu Milada, a perlustrovaly všechny, kdo se zde nacházeli.

Pro nás je nepochopitelné, proč dochází k takové míře represe, jako by snad obyvatelé/ky těchto dvou autonomních center byli nějaká sílenci, kterých by se společnost měla bát. Možná, že autonomistická subkultura nenajde ve společnosti příliš mnoho pochopení, ale uvědomme si, že jde především o lidi, kteří se snaží veřejnosti otevřít prostory, kde mohou probíhat kulturní akce téměř zdarma, prostory, které mohou využít různé iniciativy, které by jinak nemohly zaplatit drahé nájmy...stejně jako je tomu např. v zahraničí, kde v podobných prostorách fungují bezdomovecké nebo uprchlické poradny, kolektivní školky, obchůdky, kde je vše zdarma, knihovny nebo umělecké ateliery.

Samozřejmě je těžké investovat energii do prostor, které vám někdo může za týden sebrat, ale právě bez podobných iniciativ a podpory široké veřejnosti nemají tyto prostory většinou šanci na přežití. Škoda jen, že si společnost prospěšnost a potenciál podobných projektů často neuvědomuje...

Bristol: Squatteréři a squatterky sedí na střeše už 5 dní

28. října 2008 došlo k pokusu o nelegální vystěhování squatérů na 87 Ashley Rd v Bristolu. Dům byl prázdný už nejméně tři roky a v rámci iniciativy April2008, která znamenala celoevropskou koordinaci a mobilizaci za autonomní prostory, byl obsazen a v současnosti zde bydlelo více než 20 osob.

Dům patří odnoži společnosti Places for People (Domy pro lidi), která má formu charity, a zavazuje se poskytovat bydlení sociálně slabým, bezdomovcům a starým lidem, jenže opak je

ODJNUD

pravdou. Společnost je podle prohlášení squatérů/ek jednou z nejkorumpovanějších a je naprosto komerční.

Obyvatelé/ky budovy se samozřejmě v minulosti pokoušeli s majitelem jednat, ale neúspěšně, protože "komerční zájem se zdá být jeho jediným cílem". Jeho plánem je totiž proměnit větší část domu na byty v soukromém vlastnictví.

K obraně domu se shromáždilo 30-50 lidí, squatéréři a squatterky obsadili střechu. Nakonec se ukázalo, že lidé, kteří dům obsadili, nedostali oznámení o tom, že se mají vystěhovat, proto by bylo vystěhování nelegální. Po dvou hodinách úředníci/ice a policie místo opustili.

Jeden ze squatérů pak ve svém prohlášení objasňuje, jaká je situace jeho kolektivu a proč squatuje:

"Jsme různí lidé. Většina z nás pracuje, ne všichni. Nejspíš stejné procento jako u náhodné skupiny lidí, žijících tady ve čtvrti St.Paul's. Náš věk se pohybuje mezi 16 a 40 lety. V současnosti tu nebydlí rodiny nebo děti, prostě kvůli tlaku ze strany úřadů. Od ostatních se odlišujeme tím, že se sami snažíme řešit svoje problémy, společně v kolektivu. Všichni z nás v minulosti žili v domech, které byly ve vlastnictví společnosti (družstevní nebo městské), ale byly opuštěny a prodány soukromým developerům. To je trend, s nímž se setkáváme stále častěji.

Lidé, kteří ničí domy, ať jsou to developeři,

squatéréři, žháří, zloději nebo kdokoli jiný, nejsou dobří lidé. Já a lidé, s nimiž žiju, se vždycky snaží dělat místo, kde žijeme, co nejpríjemnější, jak by to dělala každá slušná osoba. Když vidím zpusťlý nebo poničený dům, dělá se mi zle. My jsme lidé, kteří se bijí za kolektivní prostor. Pořádali jsme vystoupení a večírky, schůze a promítání pro řadu kolektivů. Byli jsme součástí mezinárodní iniciativy za autonomní prostory v dubnu tohoto roku a stále budeme hledat a pomáhat vytvářet nádherná místa pro veřejnost.

V srdci tohoto tématu je otázka, proč squatují? Jaké jsou důvody toho, že jsem si vybral tento způsob života. Má svoje klady a rozhodně i svoje zápory, ale pro mě je o autonomii. Squatting je část staré tradice v této zemi a na celém světě. Je to boj za veřejný majetek a proti spekulaci s majetkem soukromým. Za život v kolektivu a proti gentrifikaci, při níž jsou chudí vystrkováni z oblastí, kde žijí, aby uvolnili cestu bohatým. Obsazováním domů je squatéréři/rky udržují, zajistí, že tyto domy neshnijí, když jsou po několik let ponechány prázdné, protože spekulanti raději počkají na dobu, kdy se oblast rozvine a jejich jmění nabude na ceně, teprve tehdy je opraví.

Lidé jako squatéréři/rky a dlužníci/ice na hypotékách, kteří jsou vystěhováni po celé zemi, nenesou odpovědnost za finanční krizi, která nás právě teď ničí. Odpovědní jsou hlavou, manažeři/rky a ředitelé/ky, kteří mají pořád zisky, zatímco většině ostatních hrozí, že nebudou schopni splácet své hypotéky a nebo

dveře na stanici a chtěl, abychom utišíli ten dav, že se takhle nedá píchat. Ale to už nás podpořili robokopové, jak jim říkáme, a bylo jich hodně a my jsme se chystali na Pavláka chlastat do bordelu.

Celá akce proběhla vpořádku, náklady na celý zásah se vyšplhaly na 800 tisíc i s tím rumem na benzínce a součinou akcí v místním bordelu. Děkujeme všem squatérům a jejich příznivcům za to, že svojí aktivitou nás udržují v pracovním nasazení a nemusíme být nezaměstnaní. Taky za to, že nemusíme utrácet za telocvičny a boxerské kluby.

Očima squatera

Prostor pražské Cibulky už je pryč, po policejní razii už nikdo ze zaměstnanců firmy, která Cibulku vlastní, nechce mít problémy takže s námi vymetli. To by stejně brzo udělali, ale třeba rok nebo i víc mohla Cibulka ještě fungovat. Teď bude z Cibulky klasicky luxusní rezidence.

Za toho půl roku práce jsme jim vyklidili nepředstavitelné množství nepředstavitelně odporného bordelu, upravili a vyčistili okolí a zahrady pozemku, nejspíš zabránili dalším pokutám od památkářů a neméně důležité mi připadá i to, že jsme objekt mimo udržování i hlídali.

Se sousedy jsme vycházeli dobře, někteří se těšili jak přijdou na kafičko do čajovny, kterou jsme jim slibovali provozovat, jiní by třeba využili náš další projekt volného internetu, který už byl prakticky zavedený. Prostor Cibulky je obrovský a proto jsme plánovali spoustu projektů a aktivit a zároveň chtěli nechat dost prostoru pro realizaci i dalším skupinám a projektům, máme hodně širokou paletu zájmů takže od knihovny, koncertního sálu, zkušebny pro kapely a komunitní ekologické zahrádky jsme plánovali i věci jako různé dílny, projekty na podporu práv zvířat, tělocvičnu nebo divadelní jeviště.

Naše vyklizení přišlo týden po širším zveřejnění, takže ani akce už domluvené, jako divadelní představení a výstava neproběhly.

Prostor už zase žádný nemáme, ale práce na Cibulce rozhodně nebyla zbytečná. Za ten půl rok se začalo "něco" dít, hodně komorních akcí tam proběhlo a vystřídal se tam hodně lidí, kteří a které si z toho určitě něco odnesli/y. Především snad to, že aktivní strůjci svého života jsou oni a ony, a že stojí za to se na svém životě aktivně podílet a formovat ho a ne ho jen nezaujatě sledovat.

Naučili jsme se nové věci, získali zkušenosti, poznali a snad i oslovili další lidi a získali ještě větší chuť squatovat. Protože když poznáte volnost tak zpátky do paneláku a k přepážce se vám už nechce.

Výstava v Litvínově

Během listopadu probíhala v litvínovském klubu Terasa výstava barevných fotek z různých českých i zahraničních squatů a autonomních center, která navazuje na prosquatterskou kampaň v severních českých. V rámci této kampaně došlo k výlepu plakátů, několika promítáním filmů o squatech a k instalaci infostánku na ulici spojené s rozdáváním letáků. Pokud chcete výstavu instalovat ve vašem městě nebo v rámci nějaké akce a promítnout dokumenty nebo zorganizovat přednášku o squattingu, ozvěte se na náš mail.

Mailing list

Přihlaste svůj mail do konference a pošlete ostatním informace, články a pozvánky na akce ve squatech a autonomních prostorech. Nebo věci, které lze na squatnetu publikovat a náměty k diskuzi. Více informací o přihlášení najdete na stránkách squat.net/praha anebo se obraťte na náš mail.

Až do dokončení izolace bude v průběhu akcí fungovat infolinka, kam mohou studenti/ky v případě problémů volat.

- úklid okolí den po akci

- přes pozemek kolejí psi pouze na vodítku, dáme k nahlédnutí očkovací průkazy psů z baráku.

Valná většina zúčastněných byla kritická, ale přístupná diskuzi, „největší křiklouni/ky“ prý zůstali doma. Besedu jsme ukončili malou exkurzí po baráku, snad se nám tak aspoň částečně podařilo nabourat dost nelichotivé představy, které o našem životním stylu lidi většinou mají.

Podobné besedy plánujeme dělat i do budoucna, snad se časem téma posune od řešení problémů ke vzájemné spolupráci..

Policejní zpráva o zásahu na Cibulce

Dne 14.11. nám bylo oznámeno, že v sousedství squatu Cibulka došlo k napadení ženy. Na místo jsme vyslali 4 policejní auta, počítali jsme, že za celým incidentem je dobře organizovaná skupina.....Na místě činu jsme ale nic nenašli, a bylo nám sděleno, že šéf Vrchlický má zlou náladu, že mu stará nedala a že prej má nějakou pohlavní chorobu či co a že musíme stejně někoho najít, i kdyby to měli být squatři z nedalekého statku, tak jsme se je snažili najít, ale oni nám utekli na střechu. Mezitím přijel i policejní důstojník Novák, o kterém je známo, že je pistolník. Obhlídl situaci a začal něco strašně řvát a střílel do vzduchu, všichni jsme věděli, že musíme být zticha, protože jsme byli jenom pochůzkáři a on důstojník. Když se snažil sestřelit squatery, kteří byli na střechě, konečně slezli, při tom padlo pár tašek, tak jsme měli hned další záminku, která se možná později hodí.

Když slezli vytáhli jsme na ně teleskopické obušky i když nám bylo sděleno, že je používat nemůžeme, ale že si je prý můžeme vyzkoušet, tak jsme je vyzkoušeli a zjistili jsme, že jsou podstatně lepší, než klasické obušky. Začali jsme odvážet zatčené k autům, když se najednou od někud začali scházet nějakí divní lidé, a začali blokovat auta, jeden náš kolega po tom, co po asi 10 minutách spočítal, že jich je hodně, začal řvát spoza volantu: "to bude průser" a mlátit do

dveří tak prudce, že se zranil. Nevěděli jsme, co dělat, tak jsme zavolali Novotnému.

Je sice pravda, že někteří z nás neměli na uniformě čísla, ale právě jsme měli čistě vyprané uniformy a čísla byla ještě v prádelně na Letné a prý se pokazila pračka. Jak jsem viděl ten dav lidí, znejistěl jsem a nemohl jsem si vzpomenout, jestli je u koryta ještě stále Paroubek, nebo už je tam jiná mlátička.

Novotný slíbil, že vše ututlá, a ať si vymyslíme nějakou důvěryhodnou historku a ať se přihlásí dobrovolníci, kteří jsou jakože zranění.

Po chvíli jsme se rozhodli, že ten dav lidí je moc velký, tak jsme to trochu postrčili a zatklí další dva lidi s tím, že nás napadli. Pár novinářů se objevilo, ale ty jsme se snažili vyprudit lišáckým tvrzením, že focení s bleskem nám oslepuje oči a že je to bránění výkonu policie ČR a že ať fotí bez blesku, nebo vůbec. Mezitím už přišel Vrchlický i s dalšími jednotkami a my jsme věděli, že jsme v klidu, neboť jeden z nás už se předtím počural a nemohl se přes demonstranty dostat k autu aby se převlíkl.

My jsme se stáhli a vše převzal Novotný se svojí jednotkou a my začali převážet zatčené na policejní stanici někde za kopcem, jak říkal Novotný. Cesta byla v klidu až na to, že jsme se nachvíli zastavili na pumpě na svačinu a pro nějaký rum, noc to byla krutá. Dali jsme si ještě pár koleček na místním kruhovém objezdu. Ale to překvapení, když jsme tam dojeli, ti divní lidé už stáli před stanicí a dožadovali se velitele zásahu. Dveře na stanici byly zavřené a po chvíli jsme zjistili, že Vrchlický, má pravidelné páteční orgie s místní uklízečkou a vrátným, co byste chtěli v pátek o půlnoci. Demonstranti pořád řvali, že chtějí velitele, a mysleli si, že jsou důvěryhodní. Zjevilo se i pár punkerů a bylo nám jasno, že dnes večer bude ještě pár zatčených a zbitých. Jak to říká Novotný: "s punkácema žádný žerty". Hned jsme tedy zatklí další dva a Vrchlický konečně otevřel

dokonce hůře, že jim bude majetek sebrán. Co se týče čtvrti St.Paul's, je jakýmsi mikrokosmem, kde se s nájemníky/icemi zachází jako s podřadnými občany v jejich vlastní čtvrti. Sociální a městské byty jsou prodávány soukromým nebo polo-soukromým firmám, místním obyvatelům jsou nabízeny nižší nájmy a jsou odsouváni pryč ze čtvrti, kde žili řadu let, do okrajových čtvrtí. Doléhá na nás úvěrová krize, jednat musíme teď. Všichni se musíme postavit proti korporacím, které chtějí rozhodovat o našem městě a o našich životech.

Toto není pouze boj squatterů/ek, ale boj všech obyvatel/ek."

Nové vystěhování na sebe ale nedalo dlouho čekat. 12. listopadu se squatři a squatřerky ráno probudili a zahrada byla plná policajtů/ek a úředníků/ic, kteří přišli, aby ze všech obyvatel domu udělali bezdomovce/kyně. Policie obklíčila dům, úředníci/ice se dostali dovnitř a všichni obyvatelé/ky domu byly vyklizeni, až na dvě osoby, které vyšplhaly na střechu. Kolem létala helikoptéra. Později se na střechě objevili další tři lidé.

V prohlášení squatterů/ek stojí:

Bráníme se proti tomuto vystěhování, protože

1. Potřebujeme někde bydlet.
2. Vzít věci do vlastních rukou a řešit potřeby bydlení je pozitivní, zejména proto, že na bydlení pro sociálně slabé jsou ohromné čekací lhůty.
3. Tato budova byla prázdná nejméně 4 roky, během této doby majitelé (jak Places for People, tak předchozí Bristol Churches) neudělali nic pro to, aby dům opravili nebo jej přetvořili na sociální byty. V domě je 8 potenciálních bytů, které pomalu hnily. A během posledních 6 měsíců byl dům č.87 domovem pro více než 30 lidí.
4. Places for People nemá žádné stavební povolení pro užívání nebo opravu této budovy. Dnes ráno řekl zástupce Places for People, že jediná aktuální žádost o povolení se vztahuje na duben 2009, kdy bude v č.87 kancelář pro projekt jiných 16 budov ve společném vlastnictví v oblasti St.Paul's.

...
7. Každý má právo na domov: Squatting je legální, potřebný a poskytuje alternativu ke svazujícímu systému dluhů, který má za následek současnou finanční krizi.

8. Zavazovat lidi k placení více než 30letých hypoték je iluze jistoty bydlení ve světle současných zabavení nesplacených domů.

9. Jsme součástí veřejnosti a jsme proti všem privatizacím, zabírání majetku a proti vystěhovávaní.

18. listopadu jsou squatři/rky stále na střechě domu, každý den probíhá demonstrace na jejich podporu od 16 do 18hod. Všichni jsou vítáni!!

Bude squatting v Holandsku zakázán?

Už od r.2003 dochází v holandském parlamentu k opakovaným pokusům prosadit legislativní změny, které by znemožnily obsazování prázdných budov, a postavily by tak squatting mimo zákon....

Po několika letech relativního klidu se kol. r. 2003 začaly holandské squatřerky a squatři znovu organizovat na širší politické bázi. S tím souvisel i rostoucí zájem politiků a politiků o jinak pouze undergroundové hnutí. A tak v době, kdy se squatřerky/ři rozhodly obsadit výrazné lokality, jako velké villy, část olympijského stadiónu a celé řady domů v jedné ulici, začala se jich lobby obchodnic/iků s nemovitostmi obávat. Brzy vyústil problém v situaci, kdy si pravicové strany začaly stěžovat na fakt, že je squatting podle zákona stále ještě legální. Teď, v r.2008, mnoho let poté, co squatřerky/ři získaly širokou podporu veřejnosti, není stále rozhodnuto, dokonce ani potom, co představitelky/é čtyř velkých měst (Amsterdam, Utrecht, Rotterdam a Den Haag) poslaly parlamenu otevřený dopis, kde squatting podporují jako

důležitou součástí kultury města. Ona menšinová skupina, která má ale v parlamentu většinové zastoupení, podporuje návrh, který bude v důsledku znamenat postavení squattingu mimo zákon. Bitva se většinou odehrává v médiích, kde odpůrkyně a odpůrci prohlašují, že squatterky/ři jsou násilnice/ici a přicházejí ze strašidelných zemí jako z Polska nebo z Itálie. Politické zastánkyně/ci věci moc nepomáhají, navrhuji, aby všechno zůstalo při starém. A mezitím roste podpora squattingu, protože globální ekonomika je ohrožena úvěrovou krizí a její kořeny vězí právě ve zneužití sektoru nemovitostí.

Na odpor možné ilegalizaci squattingu vzniká široké hnutí, které otevírá obsazené prostory veřejnosti. Organizuje demonstrace, dny otevřených dveří nebo "turistické" procházky po squatech s průvodkyněmi nebo průvodci. Z mnoha bývalých squatů nebo z oken prázdných budov jsou vyvěšeny transparenty a dochází k demonstrativním jednorázovým obsazením významných domů v centrech měst (během mezinárodních dnů April2008 byla obsazena jedna z budov slavného Rijksmusea).

4

Kampaň stále pokračuje, protože riziko, že zákon v parlamentu projde, znovu narůstá. Naštěstí narůstá také podpora veřejnosti nakloněné squattingu, ačkoli je zřejmé, že squatting je pro většinu společnosti stále nepochopitelným jevem. Proč? Můžeme citovat z jedné diskuze:

"Nejvýznamnější příčinou je to, že squatting je životním stylem. Je strašně oddělený od každodenního života pracujících lidí. Ne každý může žít ve squatu a lidé, kteří tvrdě dřou, aby zaplatili nájem a legální cestou získali bydlení, považují aktivitu squatterek/ů za pošetilé a jaksi sobecké."

A jiný příspěvek vysvětluje:

"Squatting je totiž perfektní kritikou zneužívání veřejného prostoru, zejména v současné situaci alarmujícího nedostatku bytů, které by si obyčejní pracující lidé mohli dovolit - přitom je tu rozšířený trend výstavby luxusních bytů, nepotřebných kanceláří a průmyslových zón, které zůstávají i po dokončení prázdné. Má ale také negativní vedlejší účinek, totiž ten, že holandský anarchismus je někdy tak trochu introvertní společenskou subkulturou, namísto aby fungoval jako hnutí, které se obrací na lidi venku."

S vývojem událostí uvidíme, zda se squatting stane přípustnou alternativou pro širší spektrum příznivkyň/ců.

Vezměme si nazpět své životy!

Demonstrace za více autonomních prostorů v rakouském Grazu, 6.12.2008

Zdražování, finanční krize, růst nájmu, prázdné domy - řešení? Vezměme si zpátky kontrolu nad vlastními životy!

Téměř 10% všech obytných prostorů v Rakousku je nevyužívaných a prázdných, protože spekulanti/ky hromadí kapitál, zatímco my platíme nájem, abychom měli střechu nad hlavou - a svými daněmi zachraňujeme krachující ekonomický systém.

Všude po Evropě čelí squatterské hnutí stále silnějším represím: svobodné prostory pro alternativní formy žití a kulturu odporu jsou ničeny. Chceme, aby veřejnost pochopila, že Graz a všechny ostatní města potřebují svá autonomní centra: byrokracie není schopna o svobodě ani přemýšlet.

Požadujeme zveřejnění seznamu všech prázdných budov vlastněných městem. Nevyužité prostory musí být zpřístupněny veřejnosti.

Samosprávnou organizací veřejných prostorů proti společnosti plně vykořisťování a konzumerismu!

Podporujeme solidárně jeden druhého a nespolehejme na populistické předvolební sliby.

5

Pozvánka:

Kamarádi v boji za lepší svět!

Je tomu zhruba rok a půl kdy se lidé z řad rakouských squatterů/ek a hnutí za autonomní prostory potkali na letním anarchistickém kempu.

Od té doby se pár věci událo: celosvětové akční dny za autonomní prostory minulý duben, projekt "Konkret" ve Vorarlbergu bojuje za obnovení a i v Grazu jsme udělali několik akcí. Na druhou stranu je třeba zmínit negativní fakta: Rog v Ljublani byl prodán městem, několik house projektů bylo vyklizeno a zbouráno a v Holandsku chtějí zákonodárci/kyně na nátlak EU kriminalizovat squatting. V Rakousku jsou to především policejní represe, co dělají život tvrdší a tvrdší. Z těchto důvodů bychom vás chtěli pozvat na koordinační setkání, které se uskuteční den po demonstraci (7.12.) od 6 hodin v Café Libertad.

Probírat se bude následující:

- vzájemné informování o událostech a incidentech
 - výměna zkušeností ohledně různých strategií
 - poznávání jeden druhého
- Rádi bychom setkání zasadili do mezinárodního kontextu a zveme tedy především své zahraniční přátele.

(Pokud byste plánovali na demonstraci a meeting vyrazet, ozvěte se na milada@s.cz)

Pro nás celý incident znamená jediné: zas jsme si o kousek jistější, že jsme někomu trnem v oku. Pravděpodobně si kdosi dělá zálsuk na pozemek, kde právně neexistující Milada stojí, možná jen klukům a holčkám od Policie vadí, že jsme krapet aktivnější, než bylo posledních pár let zvykem. Každopádně zůstáváme v pohotovosti a vy v ní prosím buďte taky. Milada není jen těch, kdo v ní bydlí, Milada je nás všech - všech, kdo kdy kdekoliv squatovali, všech anarchistů/ek a svobodomyšlných lidí, všech příznivců/kyň undergroundu a alternativní kultury. A my všichni musíme dát v případě pokusu o vyklizení svůj nesouhlas důrazně najevo.

Beseda se sousedy, 5.11.

S napětím očekávané sousedské setkání přímo na Miladě máme za sebou...jak probíhalo? Za svitu svíček (v neděli se nám zadřel agregát) se zde sešlo kolem 50 lidí, převážně studentů a studentek z přilehlých kolejí. Po krátkém představení našeho projektu a lidí, kteří se na něm podílí, následovala diskuze o problémech našeho vzájemného soužití. Netřeba zmiňovat všechny podrobnosti, důležité je, na čem jsme se dohodli:

- co nejrychlejší dokončení zvukové izolace sálu: ve spolupráci se studenty a studentkami shromáždíme plastové lahve, kterými izolujeme strop nad sálem.

Policejní zásah na Miladě, 2.11.

Kromě zhruba osmdesáti lidí přijela na sobotní party i nevídaná návštěva - celkem 15 policejních aut. Běžný výjezd kvůli hluku (jak jsme slíbili, izolace bude co nevidět) to tedy zřejmě nebyl, i když se nás o tom zpočátku příslušníci/ice PCR snažili přesvědčit. Proč potom nešli na naší radu řešit problém s DJ's? A proč tedy lezli do hořejších pater domu, budili spící lidi a požadovali, aby všichni vylezli před barák? Protože nás chtěli vyklidit, popř. se na podobný scénář připravit!

My máme ale taky svý scénáře a tak jsme se nenechali zaskočit. Jeden z nás odmítal slézt ze střechy až do chvíle, kdy ho na ní vystřídali jiní, již perlustrovaní z nás - dotyčný byl následně zadržen na několik hodin na stanici v Kobylisích, kde mu bylo mimo jiné vyhrožováno převezněním do Bohnic..

